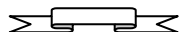

Výklad vize 46

Zdenek řekl : „v království fyzikálním... Já bych si tipnul na obecnou teorii relativity... Je to prakticky na nic a 80 roků to brzdí pokrok fyziky.“

(**moje reakce**) : Zdenku, to že je OTR na nic, to bych, tak humpolácky neřekl, ale souhlasil bych s tím, že chybí „cosí“ „;“; chybí nám logika a mechanismus k vysvětlení proč se OTR (v lidských představách) nechce sjednotit s lineárním mikrosvětlem (v lidských představách), když v přírodě „spojeny“ jsou ...? ... Přesně to je na tom nápadný, že nelineární gravitace má být spojena, má být smysluplně propojena, s lineárním mikrosvětlem ? Tak jak na to ? Snad nejjednodušším logickým řešením je, že se tyto dvě „podivnosti“ budou střídat. Proč by nemohla po Třesku vznikat posloupnost stavů „hmotových versus časoprostor“ tak, že se budou střídat symetrie s asymetriemi...? proč neééé ? Takové návrhy a úvahy (prozatím nepropracované do detailu) já propaguji už mnoho let..., jenže jsem ten nemocnej blb z Děčína, tak PROTO se o tom uvažovat NIKDY nebude...Přesto nechápu, že by taková logika nemohla fungovat, když se vylepší ...a smysluplně stmelí a podá a popíše...??? Po Třesku nastala první nerovnováha – nelinearita = gravitace. Tu vystřídala rovnováha = linearita v nějakém interakčním stavu rovnici ; a zas nastala jistá nelokální nerovnováha a ta byla vystřídána jinou lokální rovnováhou a to se děje stále kolem nás, furt – já tomu říkám „*Princip horkého bramboru*“. (...kde je brambor, když zvýšíme frekvenci jeho přehazování z dlaně do dlaně ad absurdum ? To, co říkám je rovnice, kde na pravé straně je „A“ a na levé straně je také „A“ ale mezi nimi je ta jednička, která nemá „kam jít““A“ = 1 + “A“)

Co vy na úvahu laika ?

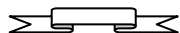
Výklad vize 47

ARNAL 14.3.2006 **řekl (citace)** :“ Vycházíme-li ze základní premisy, že veškerá geomatematika je založena na limitující představě, že jedna plus jedna rovná se dvě a ne, jak postuluje Astermeyer, že jedna plus dvě je ve skutečnosti jedna a táž věc nahlížená z různých úhlů, tvary popsané Siddusem musí tudíž být poly-doc-dec-al-hoi-hadron-hexa-sexa-hedro-dibi-doly-deca-dodron. Všechno ostatní jsou plky. Nemám pravdu?“

(**moje reakce** 27.03.06 11:10) : Pane, myslím si, že vesmír je „v celku“ asymetrický, že v něm platí (krom symetrií) i nesymetrie typu $1 = 2$ čili $10^{550} + 1 = 10^{550}$. Ale věda ve vesmíru hledá záměrně a cíleně jen symetrie – rovnice. Matematika umí řešit i nerovnice, ale ve fyzice se jim vědci brání zubynehty.. Chtějí vidět jen zákony zachování a rovnovážné interakce atd. To ovšem jsou jen a jen a jen „z vesmíru odebrané lokality“ ve kterých ty zákony rovnováhy platí. Ovšem vesmír má lokality (libovolné) kde rovnováhy neplatí. Vědec ovšem idealizuje a hledá rovnice...proč ? proč jen rovnice...? Doslova a do písmene se i v laboratořích snaží „vzít kus vesmíru“ a udělat v něm rovnováhu tím že t té krychle vesmírného časoprostoru vyženou jednu molekulu, nebo elektron anebo i strunu anebo cokoliv jen aby mohli napsat na papír pouze a pouze rovnici.

Proč ?

Nikdo neodpověděl

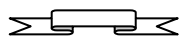
Výklad vize 48

Pane BEFELEMPESEVEZE : Moudří lidé už pochopili, že na světě jsou lidé, co kolem sebe vidí-pozorují svět různě a ten různí autoři popisují s **různou dávkou přesnosti** (do Platona dodnes). A moudří lidé se na libovolný názorový popis (článek) dívají tak, že v něm hledají to dobré, správné, pozitivní, poučné, zdravé atd. a tito moudří „nehledají“ v tom popisu to vadné, disharmonické, vágní, nepřesvědčivé, povrchní a chybné, ač si ho povšimli a vidí ho (!) Víte, moudrý přístup k vnímání „popisu jiných“ už hezky vyjádřil „obyčejný“ T.Baťa, když se vracel lodí z Ameriky do Evropy (tehdy

v r. 1921 se ještě moc nelítalo), tak potkal na palubě Čecha, novináře, komunistického novináře a dali se do řeči. Novinář vyprávěl Baťovi co v Americe viděl a že se mu tam nelíbilo, dřina, bída, spí se na podlaze v továrnách, děti tam musí pracovat, ženy nemají práva, továrny kouří moc, z toho nemoci, kašel, boj odborů, špína na Brodway atd. atd. Baťa mlčky poslouchal a pak řekl : víte, pane Zímo, já to tam vůbec neviděl. Já tam viděl samé dobré věci : poloautomatické linky ve fabrikách, stroje na elektřinu, závodní jídelny pro dělníky, Edisona, soutěživý duch podnikatelů, moderní ekonomika práce atd. atd., já tam viděl jen ty dobré věci (!)...protože...protože jsem chtěl vidět dobré věci (!), protože jsem do Ameriky jel, abych si odvezl ta dobrá poučení...na rozdíl od Vás pane...komunisto. Pane BEFELEMPESEVEZE, a v tom to je, ...že jste si vybral tu špatnou stranu barikády – tj. škodit, ubližovat a nevidět dobrou snahu, ale jen vady-závady a chuť rdousit autory, přidat se k honičce na čarodějnici. Vás nezajímá „vypreparování“ pozitiva ...

Co vlastně máte v úmyslu ? a co chcete (po mě) ? Já se jen bráním útokům, především v posledních dvou letech. Myslíte si, že mou vinou pro útoky a ponížení je to, že jsem vymyslel hypotézu (o dvouveličinovém vesmíru) ? A přesto útoky spousty zlých začaly JAKO PRVNÍ ! ! ; a spíš proti mně než proti té hypotéze. Byl jsem postaven před rozhodnutí : Buď si toho nebudu všimát (to dělá nyní p.Srnka) ať si hulvátí nadávají a budu k tomu mlčet...Anebo se budu bránit, to jsem udělal. Nejprve jsem to zkusil prosbami s mírným vysvětlováním o neponižování...bylo to jako dynamit do ohně. Ta slušnost naivní se mi však stala osudnou, byl jsem tím k smíchu. Nezbylo než začal oplácet hrubými slovíčky...a útoky zesílily... bohužel. Bohužel pro mě, ale hypotézu to neporazilo, tu musíte porazit jinak ! A pokud neporazíte a ona zvítězí, chraň vás pánbůh jak vás veřejnost odsoudí ...Právě se koukám pravým okem na televizi a vidím jak se perou politici. Macek odchází od řečnického pultu a vráží zezadu sedícímu Rathovi silnou facku. Pak se oba bijí. Reportér to vysvětluje, že před několika dny ministr Rath napsal do novin o Mackovi něco o jeho milenkách o 2/3 mladších než on a cosi o nakradených milionech...a vážení...jak vidíte, stačí k fyzické rvačce dvou lidí na veřejnosti před kamerami jen jedno ponížení. (!) (...protože síla ponížení je něco strašně pokorujícího a nesnesitelného). Za to, co jsem já musel vydržet (za 2 roky), tak já bych už za stovky ponižování všeho kalibru měl dostat medaili za statečnost.

Nejmodernější fyzika to neumí, ale já ano, já "vyrábím vlny" z dimenzí veličin a tím "vlnobalíčkuji" tyto dimenze a útvary vzniklé jsou už hmotou, tj. útvary už se projevují hmotou a mají vlastnosti hmotové, které všechny pozorujeme a popisuje fyzika. Jen co nevím : jak bych matematicky takovou vlnovou rovnici napsal...já napsal ty rovnice PROTO jednoduchými zápisovými technikami tak jak je na mém webu vidíte - a sedí. Vždy lze najít zápisovou techniku "nějakou", která popíše pravdu reality a ta zápisová technika může být i v Papuánštině či libovolné hieroglyfštině, pokud bude "transformačně" převeditelná do pravé fyzikální vědy...i současná věda používá zápisovou techniku pro interakce takovou, že tam "dodává" písmenka-znaky všechny možné ač v přírodě elektron nevypadá jako "e" s vodorovnou čárkou. Pro popis přírody lze užít různých zápisových technik já vzal dva znaky (a nemusíte si pod nimi nutně představovat čas a délku) a dvouznakově jsem vyrobil interakční rovnice tak, že jsem vynalezl vzorečky pro elementární částice z těchto dvou znaků - a mé rovnice jsou totožné s těmi soudobými fyzikálními, což jen dosvědčuje správnost postupu (při jiné znakové zápisové řeči). On se jednou najde slušný člověk, co se na mě nebude dívat jako na maroda a napíše také grupu-řadu vlnových rovnic dvouznakových tj. se dvěma proměnnými pro mnohodimenzionalitu, tak aby ony reprezentovaly každou elementární částici zvlášť a pak dávaly součinem interakční rovnice. Jednou se někdo najde

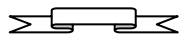
Výklad vize 49

Pro BEFELE....E (který s urážkami nepřestal) udělám vyjimku, neoplatím jeho urážení, které udělal, ač nemusel udělat...)

Moje protikritika jeho vědeckým názorům : Jste možná hloupý, možná ne ..., ale především jste dost nemoudrý (možná i nevzdělaný) když nesouhlasíte s mým výkladem říkám-li, že ve vesmíru je-existuje a) VELIČINA, která se jmenuje „délka“ (označme jí libovolně, třeba „x“) ; a tato veličina má (nejméně) tři dimenze (rozměry), které se jmenují různě z historických důvodů a tak si vyberme názvy

např. : x-délka ; y-šířka ; z-výška. Čistě náhodou se jmenuje veličina i její jedna z dimenzí stejným názvem : délka). Pak je-existuje

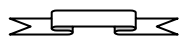
b) VELIČINA, která se jmenuje „čas“ (označme jí libovolně, třeba „t“); a tato má podle soudobé fyziky jednu dimenzi jménem „čas“ , ale podle mého návrhu má tato veličina také (nejméně) tři dimenze (rozměry), které se nejmenují různě z historických důvodů a tak nemáme pro ně jména-názvy ; a tak je pouze označíme, např. : t(1) ; t(2) ; t(3).

Výklad vize 50

[24.9.06 - 16:25]

Protože předTřeskový vesmír je jednotkový (inertní, vzájemné jednotkové poměry veličin a jejich dimenzí), tak „ještě“ takový je vesmír v tom Třesku – jednotkový a tak může „po Třesku“ vzniknout jednotkové množství hmoty a jednotkové množství „tohoto“ časoprostoru (slovo tohoto je v uvozovkách proto, že časoprostor po Třesku je jiný než před Třeskem), přičemž tím, že platí ... ($x \cdot y = 1$), tak tím se pozorovateli s nadhledem vesmíru jeví, že vše uvnitř se smršťuje (vše co hmotní). (Srnka na to má výraz : vesmír přibývá na váze gravitační inflací...(což je ono vlnění předTřeskové inertnosti po Třesku) a vlnění přehází do zavlnění do vlnobalíčků – to už je pak projev vlnobalíčku do gravitace) a z pohledu zevnitř vesmíru se pozorovateli zdá, že se vesmír zvětšuje-expanduje. Podobně je to i s tou hmotou : „zevnitř“ vesmíru, pozorovateli co se scvrkává, se jeví "přibývání hmoty" jako konstanta, po celou dobu geneze vesmíru od Třesku (zase nějak podle $x \cdot y = 1$) a pozorovateli vnějšímu se jeví nárůst hmoty z vakua ...něco jako že ve Třesku vznikla *téměř* veškerá hmota a od té doby exponenciálně sestupně přibývá té hmoty „v čase“ méně a méně a méně, až je to v dnešní době 14,24 miliard let po Třesku tak malý přírůstek (pro celý vesmír !), že je to „vznik“ jednoho neutronu (anebo jiný element v této váze) v kubickém kilometru světového prostoru za jeden rok ...coby tak malý přírůstek hmoty, že je neměřitelný – a fyzikové si myslí, že VŠECHNA hmota vznikla v řase T = začátek. Takže po Třesku vše co se vlní a převlní do těch vlnobalíčků (strunaři říkají pomocí svinutých strun, já říkám pomocí vlny surfařské-otevřené ale multiplikované ...ale to už je jedno), tak tím svinováním dimenze délkové se děje i svinování dimenzí časových, nejméně jedné a ta pak se nám lidem jeví jako odvíjení-chod-tok času ... dokonce : možná nelineární tok času pro vnějšího pozorovatele se nám co my-hmota se zcvrkáváme jeví jako lineární tok podobně jako s tou hmotou co přibývá nelineárně pro vnějšího pozorovatele a nám (zcvrkávajícím se) se jeví jako konstantní množství od Třesku pod dnes, ale ona přibývá se zpomalujícím se tempem vůči jednotkovému vesmíru a nepozorujeme tím nárůst hmoty. Pan Srnka bude chtít ihned do zítřka důkazy a přesné a neměnné formulace,ale já se obrátím na jiné rozumnější fyziky a ti mi pomohou myšlenky dotvářet.

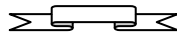

Výklad vize 51

MEKK-Navrátil [24.9.06 - 16:24]

Teorie geometrodynamiky říká, že je-li prostor a čas jednotným kontinuem, pak se z tohoto hlediska jeví nedůstojné, že vzdálenosti (intervaly) v tomto prostoročase se měří v různých směrech osách geometrie v různých tj. jednotkách ve směrech prostoru tří os v metrech a podél časové osy v sekundách. A tak se zdálo být rozumné měřit prostoročasové intervaly ve všech směrech pomocí stejných jednotek. A tak se nastolil nový trik-volba ocejchovat osu „t“, aby na ní dílek času-jednotka času = sekunda pravá (stávající jednotka) korespondovala s velikostí vzdálenosti, kterou urazí světlo za jednu sekundu pravou tj. $c \cdot t = t^*$. // Toto řešení ovšem opomíjí fakt, že nejprve byly lidmi voleny intervaly času, prohlášeny za jednotku a voleny intervaly délkové a prohlášeny za jednotku. A **pak** použitím takovýchto jednotek (namátkově určených) bylo zjištěno číslo rychlosti světla. A nakonec postulátem „zjištěno“ (?), že rychlost světla se v žádné soustavě nemění, takže je to univerzální vztah ve vesmíru a tím pádem se mělo postupovat obráceně. Postulátem znamená, že ať jsem pozorovatelem ve vesmíru s libovolným setrvačným pohybem o neznámé velikosti rychlosti menší než světlo, vždy relativisticky z této libovolně

menší rychlosti v menší c dojdou ke konstantě rychlosti světla. Kdyby tento postup byl proveden od počátku obráceně, tj. nejprve prohlásíme libovolnou vzdálenost za jednotku vzdálenosti... a k ní experimentem zjistíme (my i libovolný pozorovatel ve vesmíru) za jakou dobu jí světlo urazí a pak tento interval také prohlásíme za jednotku času, pak by nemohlo vůbec dojít k pomocnému řešení, které geometrodynamika provedla...protože by to vůbec nešlo // ... t^* je tedy stále sekunda-čas ale vyjádřená intervalem, který iletí světlo za tuto sekundu. Pokud by byly jednotky délky a času $c = 1 / 1$ byly by geometrodynamické jednotky převodu času na délku bezpředmětné a tautologicky neuskutečnitelné, nic by se tím neřešilo. Totéž pak platí o „převodu“ (!) klasické hmotnosti na geometrodynamickou jednotku m^* (i s použitím oné $c.t = t^* = x = x^*(o)$, neb se pak tento převod vykašle na „vnitřní strukturu“ v konstantě G a ponechá jí v původních jednotkách...coby trik ...,který v těle výpočtu nemá vliv na nic a na konci se „ p o u z e „, z konstanty G „vzvedne na světlo boží...celá ta věc je tautologicky neřešící žádný problém ohledně substituce „ m “ za jiné veličiny. celý geometrodynamický převodní trik je pouze „logická“ pomůcka k výpočtu nikoliv řešením „z čeho je hmota“ a proč je a se vyjevuje z vakua, z éteru, ze zakřiveného časoprostoru v přítomnosti gravitační hmoty, proč se projevuje jako vlnění atd. Nové pohledy na hmotu jí vidí v jiných souvislostech fyzikální reality než „převodník geometrodynamický“ který sice s OTR koresponduje (výsledky jsou opět převedeny do původního tříveličinového stavu), ale neřeší v ní nic, tabulka o jedné dimenzi-jednotce neřeší nic, je to jen nástroj pracující bez fyzikální podstaty – pouze jí slepě supluje.

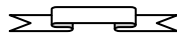
Výklad vize 52

MEKK-Navrátil [24.9.06 - 16:22]

Vysvětlím velmi poeticky-neodborně mou představu "plátování-přeplátování" dimenzí : Vemte si dvě špejle. dejte si je kolmo přes sebe. Prohláste ty špejle za pomůcky pro dimenze (třeba dvě dimenze pro veličinu délka) (všiml jste si že jsem neřekl : třeba dvě délkové dimenze ...? to proto, že to svádí si myslet že obě jsou veličinou různou.) Jdeme dál : držíte-li ty špejle kolmo na sebe je to násobení $x(1) \cdot x(2)$. Nyní pootočte špejle o 90 stupňů - tím jste udělal dělení $x(1):x(2)$ ale...ale možná to bude $x(1):x(3)$. Nyní opět vraťte tu špejli o 90 stupňů zpět a co jste udělal geometricky ? opět jste násobil $x(1) \cdot x(2)$ anebo $x(1) \cdot x(4)$? Každé pootočení o devadesát stupňů je střídáním dělení s násobením a...a cokdyž tak ony-ty dimenze "narůstají" jsou to mocniny 4,5,7,12 ale jsou vždy "ztotožněny" ale každá s jiným číselným koeficientem k použití do nějaké reality. Může to být ?

Když budete mít dvě osy např. x a t a teď v nich budete vykonávat pohyb hadrem...perete hadr máchavými pohyby, sem tam sem tam a...a na té časové ose vám jde bod hadru "v čase nazpět" a zas dopředu a zas nazpět ... je to jakési přeplátování dimenzí (bude-li každá mít jiný index ...) takže ve vzorečku nějakého Mendělejevského prvku ($x^{17} \cdot t^4 / x^3 \cdot t^9$) je mnoho mocnin a každá patří jiné indexované dimenzi (!)...

To bylo první přiblížení vize... a může se konat další přibližování vize "multidimenze" ..."vlnobalíčkování" apod.

Výklad vize 53

Nahá singularita a stroj času (modře můj komentář)

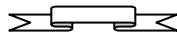
Mluvíme-li o vesmírné erotice, bylo by logické se ptát, co je na nahé singularitě tak vzrušující. Pojem „singularita“ zní spíše strašně, než jako prosté vesmírné vzrušení. Avšak nemusí tomu tak být. Černá díra totiž až donedávna (dle toho co jsme do té doby znali) singularitu skrývala pod šaty, kterým říkáme „horizont událostí“. ČD skrývala singularitu ?... pod horizont událostí ? Je tedy ČD bezrozměrným bodem nekonečně zakřiveným prostoročasem anebo není ? Místo, které má vypadat jako nekonečně zakřivený prostoročas jsme nemohli nikdy vidět. Teď se však zdá, že tomu tak být nemusí. Úžasné je, že teoreticky můžeme vidět padat hmotu do singularity. Jaké to ale bude mít důsledky?

Absolutně neerotickým strašákem je skutečnost, že díky hranici černé díry, kterou nazýváme horizont událostí, si může fyzika ve vnějšku zachovat předvídatelnost. V blízkosti singularity rotující černé díry však mohou vznikat uzavřené časové smyčky, jakési koloběhy času, kde minulost znamená totéž co budoucnost. To je spekulativní a vysoce matematicky abstraktní teorie. Přesto s ní koresponduje moje hypotéza, která říká, že hmota je přímo zakřiveným časoprostorem v mnoha možných „variantách křivosti, a kompaktifikací“ dimenzí veličin délka a čas. Čas, který se nám zdá že běží, „běží-odvíjí se“ v důsledku existence stavu hmoty... Tam kde hmota „mizí“, tam „mizí“ chod času, respektive obé je totožné – stav časoprostoru je totožný hmotě a křivost nekonečná se mění (přechází) v jednotkovou nekřivost. Takové narušení kauzality znamená pro fyziku porušení determinovanosti další evoluce prostoročasu. Porušení kauzality viděné-pozorované pozorovatelem vždy místním-lokálním-hmotovým je (může se udát) důsledkem principu (ve) vesmíru po Třesku. Časoprostor na posloupnosti jeho stavů předchodí, předTřekový inertní ve stavu jednotkovém, je nerozlišitelný od hmoty ; hmota a časoprostor v jednotkovém stavu nejsou zakřiveny a proto „čas neběží“- odvíjí se jednotkově i délka se odvíjí jednotkově, čili vše „stojí“..., $c = 1 / 1$ a ((Neodborně říkáme, že čas běží, ale je to jinak, tak, že těleso hmotové se „po dimenzi časové posouvá“, ono ukrajuje na časové dimenzi intervaly a to se projevuje „chodem času“. Podobně jako mění-li polohu těleso, tak se posouvá po délkové dimenzi)) ... a neexistuje tím pádem kauzalita. Porušení kauzality by vedlo „za velký Třesk“ do stavu symetrie, čili „narovnání kauzality“ do nekauzality by vedlo do neodvíjení času jedním směrem, tedy do stavu „stojícího času“, do stavu jednotkových poměrů dimenzí veličin, do stavu nezakřivenosti časoprostoru a tím do stavu neexistence hmoty tohoto typu po Třesku. ((Tělesa ukrajují intervaly na časové dimenzi a tím ho odvíjí, tím, že „po něm kráčí“, a tělesa odvíjí čas do tří časových dimenzí v globálním vesmíru ; přesně jako to dělají s polohopisem : těleso se posouvá po délkové dimenzi, po třech délkových dimenzích souběžně globálním vesmírem ... pozorujeme to „paradoxem, že se rozpíná Vesmírný Horizont do tří směrů ... tak je to i s časem : posouváme se do tří časových dimenzí a tím „stárne Vesmírný Horizont jednotným tempem“ ... ale pozor. Jednotné tempo odvíjení času do tří časových dimenzí není striktně nutné. Dokonce z důvodů nesymetrické křivosti globálního časoprostoru možná vesmír stárne do jedné ze tří dimenzí jiným tempem...?? což nikdo neověřoval))). Porušení kauzality by bylo „narovnáním křivého časoprostoru“, tedy porušení kauzality je v podstatě porušením principu zakřívování, principu „zavedení“- realizace nejednotkových poměrů dimenzí veličin po Třesku, a tím realizace existence *stavu hmotového* jakožto lokálních vlnobalíčků na Plankových velikostních škálách.

Je-li černá díra nekonečně zakřiveným časoprostorem „velkolokálním“, pak každá elementární částice hmotová je takovou černou dírou (tedy „šedou“ dírou) s n e d o t a ž e n ý m zakřivením do nekonečného zakřivení. Má tedy konečné tvary zakřivení... má i jiné vlnové zakřivení než nekonečně zakřivená singularita ; elem. částice jsou to vlnobalíčky „zmuchlanečky“ různě zakřivených dimenzí té veličiny délka a dimenzí té veličiny čas. Černá díra je monochromaticky provedené nekonečné zakřivení, proto je jeho předposledním stadiem „neutronová hvězda“ konglomerát-slepenec neutronů, protože neutron je svým vzorcem vlnobalíčku asymetrického charakteru k časoprostoru. Je to něco jako...jako /metaforicky/ „matrice“ ř časoprostor , a „výlisek“ ř neutron .

Petrásek bude ovšem papouškovat kosmology, že černá díra je hmota, co se schovala do „místa“, bezrozměrném bodu, což bude jeho osobní blábol, vyrobeného nekonečně velkým zakřivením - zakřívováním časoprostoru, tj. že černá díra je tím zakřívovaným časoprostorem do bodu-singularity a... a přitom totéž říkám 20 let já o hmotě, že elementární částice jsou vlnobalíčky, vlnobalíčkování časoprostoru samého do „minilokalit“ na Plankových škálách a v Higgsově poli a tím nastává výroba hmoty z dimenzí časoprostoru samého. Ovšem toto naprosto stejné pojetí, stejný smysl bude on, Petrásek, šíleně hurónsky pomlouvat, ponižovat a upalovat mě za to ... Naše znalosti fungují na základě toho, že dokážeme pomocí přírodních zákonů děje předvídat. To však v blízkosti singularity není možné. Tím co nás však drželo v poklidnosti byly horizonty událostí. Jenže **pokud** by černá díra horizont událostí neměla (byla by to nahá singularita) nebyla by tato patologická oblast zvaná singularita nijak oddělena od okolního nenarušeného vesmíru. A v tom to je, že ostatní časoprostor je zakřivený do různých úrovní křivosti a podle různých geometrických funkcí a do různých geometrických tvarů ... vyjma geometrie singulární tj. z čísel neurčitých (nula a nekonečno). Uzavřené smyčky času **by tak teoreticky** mohly procházet nikoliv jen v blízkosti singularity, ale kterýmkoliv bodem prostoru. **Mohlo by se tak stát**, že raketa vyslaná po takové trajektorii **by se** zpátky vrátila dříve než by vystartovala!

Nesmysl to je. Smyčky „uzavřené“ anebo jiné neuzavřené jako „cukance“ na časové dimenzi se nachází uvnitř hmotových elementů („střídání šipky času“ = „cukavý chod času dopředu a dozadu“), jsou to vlny a jiné topologické uzavřené tvary geometrie, co si ona pohrává se zakřivováním veličin tj. se zakřivováním jejich dimenzí. Přitom nelze zakřivovat dimenzi jedné veličiny bez existence té druhé veličiny, zakřivování se projeví jejich poměrem vzájemností). Myslím si ale, že smyčky uzavřené by byly nereálným střídáním symetrií s asymetriemi... což je v limitě „stojatý čas“ a tím pádem by hmota ve stavu hmotovém a stavu jaký musí mít po Třesku, vymizela...kolísal stav existence a neexistence takové hmoty, a bylo by to něco jako virtuální páry... zde by to bylo jako „virtuální přeměna-vysrážení časoprostoru na hmotu a hned zas opačně rozplynutí hmoty na časoprostor“...Petrásek říká : „uzavřené časové smyčky, jakési koloběhy času, kde minulost znamená totéž co budoucnost.“ Taková představa není o nic horší než moje, kdy říkám, že tam kde čas neběží, tam je i nezakřivený časoprostor (anebo nekonečně zakřivený) a tedy ho lze pokládat za jednotkový...(!). Uzavřené smyčky času kde se střídá budoucnost s minulostí, či ztotožňuje, je totéž v bleděmodrém když říkám, že v mých vlnobalíčcích elementárních částic čas „dělá cukance“ (tj. nejdříve si běží jedním směrem a najednou na malilinký interval času jde opačně do minulosti a hned zas naopak tak jak šel)...oč horší jsou mozkové výplody-úvahy-vize kosmologů o časových smyčkách od mých „zpětných chodech na časové dimenzi“ uvnitř hmoty ?

Výklad vize 54

první krok :

Vemme si rovnici $G \cdot M / (c^2 \cdot x) = 1 \dots ((01))$

Když „se dokáže“ nějakým způsobem za „M“ substitučně dosadit „vlnobalíček“ vyrobený pomocí „x“ a „t“ (ať už bude mít ten vlnobalíček jakýkoliv tvar) a z jakékoliv vlnové funkce či multi-vlnové funkce, bude to tedy nový „výraz“ nikoliv z písmenka „M“, ale z proměnných tj. veličin „x“ a „t“, tak když ta substituce bude proveditelná, navrhovaná, lze, když se kouknete na rovnici ((01)) a domyslíte si že „M“ tam nebude a bude tam „x“ a „t“, tak nutně musí mít G rozměr $x^n / t^m = x^a / t^b$. Pak dál navrhněme, že by to mělo být symetrické, lineární tj. $x^n / t^n = x^n / t^n$...např. $G = (x_{ij}^3 / t_{ij}^2) \cdot 1 / (x_{ij}^3 t_{ij}^1 / t_{ij}^3) \dots ((02))$

druhý krok :

Nyní v takové rovnici $G = (x^n / t^n) / (x^n / t^n)$ ještě navíc navrhněme, že i to „G“ nebude číslo-konstanta, ale v e l i č i n a (se svým vlastním rozměrem tedy nikoliv „zdeděným“)...jaká ? : tato $G = 2/c$..respektive $G = (2/c) (t_c / t_v)$...pak i rovnice ((02)) bude mít tvar $(2/c)(t_c / t_v) = (x_{ij}^3 / t_{ij}^2) (x_{ij}^3 t_{ij}^1 / t_{ij}^3) \dots ((03))$, což je parabola...tato : $a^2 = 2b$

Dál už si to můžete přečíst na internetu, kde to 6 let visí.

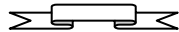
._*._*_.*._*_.*._*_.*._

[29.10.06 - 19:15]

LIMJOFe : pochopte konečně, že vesmír mohl být jiný než jaký je “tady“...žeano... a pak v tom jiném vesmíru se mohly vyvinout jiné zákony, anebo aspoň jiné tvary zákonů, žeano..., pak v takovém libovolně jiném vesmíru mohl Newton najít zákon gravitace zapsaný jako

- 1 = G . „T“ / c² x.....nebo
- 1 = G . „BZUM-bzum“ / c² x.....nebo
- 1 = G . „ťululum“ / c² xnebo
- 1 = G . „BEFELEME“ / c² x nebo :
- 1 = G . „cokoliv“ / c² x

..... a protože já hledám-navrhuji a domnívám se že hmota je vyrobena „vlnobalíčkováním časoprostoru“ samotného, tak proto prostě v té rovnici Newtonové „NEMUZE“ být to „m“-písmenko... **nemůže právě proto** že já tam navrhuji namísto „m“ nějaký jiný smysluplný zápis, který obsahuje „x“ a „t“ (délku a čas) a pokud pod tímto úhlem hledám tu Geeeeé konstantu, pak...pak...pak v ní prostě nebude to „m“, ale jiná sestava z „x“ a „t“.
Chápete ?, anebo ještě ne???? ... pak už nevím jak bych to vysvětlil...

(Úvahu jsem napsal do Magea [21.6.06 - 17:07] a přepracoval 01.07.2006)

Od té doby, co Einstein přišel na to, že hmota zakřivuje prostoročas, (respektive gravitační pole je samo o sobě přímo zakřiveným časoprostorem) se začaly „rodit“ geometrie. Celé dvacáté století se matematikové a fyzikové pouštěli do vymýšlení „matematiky geometrie“ čili jak pomocí abstraktního myšlení zdeformovat, zkroutit časoprostor tak, aby to kroucení „něco“ dělalo s hmotou, aby to „něco“ něco fyzikálního representovalo. Fyzikové především celé 20. století zpracovávali a navrhovali všemožné geometrie, aby odpovídaly „čemu“ v reálném vesmíru a vznikla tak pestrá řada :

Minkowského prostoročas, Schwarzschildova geometrie, Reissnerova-Nordstömova geometrie, Kerrova geometrie, Kerrova-deSitterova geometrie, Kerrova-Newmanova geometrie a další teoreticko-matematická zpracování fyzikálního světa pomocí geometrií jako Wheelerova geometrodynamika, fraktální geometrie (Mandelbrot a jiní), matická geometrie prostoročasu, geometrie topologická, geometrie strunová desetidimenzionální, geometrické popisy geodetil, Schwarzschildova metrika, Eddingtonova-Finkelsteinova souřadnicová soustava, Penroseův prostoročasový diagram, Hamilton-Jacobiho rovnice, efekt strhávání lokálních inerciálních soustav, existence ergosféry, Penroseův proces superradiace, singularita křivosti - neomezeně velká křivost prostoročasu v blízkém okolí singulárního bodu, Schwarzschildova sféra, teoremy, křivosti, (Neúplnost prostoročasu však nemusí být vždy způsobena singularitou křivosti.) a další ... např. byly zkonstruovány příklady jako prostoročas Taubův, Newmanův, Tamburinův a Untiho, který splňuje podmínky definice singularity

A tak dále

Určitě jsem nevypsal naprosto všechny možné aktivity a snahy fyziků jak matematikou „**zkroutit, zvlnit, zatočit a zdeformovat časoprostor**“ (!) ... a to jsem opomněl vlnové funkce a další a další „lidské výmysly“ a manipulace s geometrií tj. manipulace tím, co má více dimenzí. Tedy **veličina délka**. (... To se vám to kroučí, cóóó, páni matematici, když veličina má více dimenzí- která jiná veličina je má ?-... je z toho nekonečný řetězec volby možností m a t e m a t i c k ý c h návrhů a způsobů co vše a jak se může g e o m e t r i c k y zdeformovat, jsou-li k dispozici dimenze ...! ... i když obtíže tomu dodává/přidává ten čas, veličina čas, u níž dodnes nikdo nepředpokládá více dimenzí a *musí se* nedobrovolně a trapně řešit vesmír jako čtyřdimenzionální ..., pak matematikové říkají : 4-hybnosti, 4-vektory, 4-momenty, 4-rychlosti a bůhví co ještě) .

Ale matematika je kouzelnice, umí vymyslet na zadání fyzika cokoliv, ...že ? ((A proto určitě nebude problém, taky jednou „vymyslet“, **MATEMATICKY**, geometrostavy časoprostoru se třemi dimenzemi délkovými + třemi dimenzemi časovými !)).

Proč to vše říkám? (a kam mířím ?) Otázka : Kouzlí si vesmír kolem nás svou proměnnost geometrie podle fyziků ?, podle těch mnoha geometrií, jaké oni „pro vesmír“ vymysleli ? Tak se chová vesmír ? Anebo je to obráceně, že vesmír sám si zakřivuje, krouží „situační“ geometrie a fyzikové mají „za skromnou povinnost“ pouze kopírovat z vesmíru ? Jistě a oni to vědí, ale mě to připadá když studuji fyzikální vědu, literaturu, že v ní vesmír se chová spíš podle toho co mu fyzikové vymysleli..., jaké geometrie mu vymysleli. Je dokonce vidět, že geometrie (geometrie = pletení pomlázky ze tří prutů) je důležitější než cokoliv jiného v tom světě vědy a vesmíru ! ... Zcela evidentně 3/4 veškeré fyzikální nauky pojednává-se baví především o tom časoprostoru, ; zbytek výkladu patří tomu „ostatnímu“ ve vesmíru.

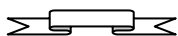
Markantně evidentní je, že žádná z desítek geometrií, od geniálních myslitelů předložená, dosud nebyla vybrána jako univerzální, jako nejlepší, jako pravá, z vesmíru opsaná, ta, kterou On používá. Lidé v učebnicích a teoriích používají geometrie všech druhů a všechny, alespoň ve studiu možností. Já doufám, že On nepoužívá všechny, co člověk vymyslel. Kdyby to tak bylo, pak bych v tom případě navrhoval matematikům nic jiného nedělat, než jen do foroty doma vymýšlet libovolné geometrie a fyzikům stále je zkoušet vesmíru jako švadlenka slečně šaty.

Dostávám se k tomu, k čemu jsem rozvláčně směřoval. K těm vlnovým funkcím. Pročpak matematikové na můj návrh nevymyslí takové funkce „kroucení“ dimenzemi časoprostoru (když už doma vymejšlej desítky sérií geometrií Navrátil tu diferenciální a jinou těžkou matematiku neumí jinak ... by to už tu dávno bylo na stole), že by z nich aspoň teoreticky pro budoucí potřebu užití nadělali geometrické vlnobalíčky, které kdyby měli „své předepsané speciální parametry“, tak by representovaly co ?, no, hmotové elementy. Pročpak to nezkusit ?? Proč to zarputile odmítají...je to zakázaný ?? Dostalo snad celé lidstvo fyziků (od Boha) příkaz dělat desítky geometrií, viz nahoře, ale zákaz udělat (pro laika Navrátila) vlnové funkce pro vlnobalíčky ? Pro vizi vlnobalíčků by to byla vyhozená námaha, peníze a čas a ... a pro jiné geometrie to není ? – vesmír z nich (desítek geometrií) užívá stejně =jen jednu= ...a ostatní jednou půjdou na smetišť.

Tvrdím, že není možné na věčné časy vymýšlet desítky geometrií a takovou možnost, co navrhuji já, nevidět, obcházet, rdousit, přehlížet a se jí vyhýbat. Jednou se návrh, matematický-geometrický na řešení vlnobalíčků pro elementární částice navrhnout ke zkoumání musí (!)....(Já se toho zřejmě už nedožiji zda mám či nemám pravdu, že ve vesmíru se rodí-vyrábí-realizuje hmota „pomocí geometrického kroucení dimenzí veličin délka a čas“ do vlnobalíčků. Ale to mi nevádí).

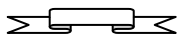
V Čechách se rodí nový fenomén. Umlčování názoru „novátorů“ se provede oklikou : „daruje se mu právo na veřejný názor a odeberou se práva na slyšení “. Cílenou ignorací lze tak mou vizi upálit ... (pouze v Čechách).

JN. 01.07.2006

Výklad vize 56

Prostor je veličina odvozená. Prostor není realizací použití veličiny, veličiny „délka“ a to třikrát (!), ale je realizací použití tří dimenzí té monoveličiny jménem „délka“. Čistě z historických důvodů jsou shodná slovíčka pro veličinu (monoveličinu) a jednu z dimenzí té veličiny. Veličina „délka“ má tři dimenze : délku, šířku, výšku...a dokonce z historických důvodů se používá i slovíčko „hloubka“, „dálka“, a jiné. Pro prostor se vadně užívá slov, že je to...délka krát délka krát délka... to by znamenalo „veličina na třetí“..., ne, mělo by se užívat pro prostor, že je vyroben ze tří dimenzí té monoveličiny. ((Pro tři dimenze veličiny *čas* ještě nemáme slovní výrazy jako u délek, tedy něco jako : časošířka, časodélka, časohloubka atd. ... a proto u času nerozlišujeme „slovně“ tři dimenze, napíšeme pouze $t(1);t(2);t(3).....$)). Slovo dimenze a složka se taky často zaměňují. Veličina „délka“ má dimenze, ale veličiny síla má složky (protože síla „F“ se do dimenzí délkových může rozložit, čili složky $F(x)$; $F(y)$; $F(z)$ se do tří dimenzí délkových r o z l o ž í a s nimi se ztotožní ; a pak jsou to „složky síly“ v dimenzích veličiny *délka* (do dimenzí veličiny *délka* rozložené). Zde náhodou ta síla rozložit na složky jde. Neříkáme *složky* veličiny "délka", říkáme *dimenze* veličiny "délka". Jsou však „fyzikální jevy“, které do složek rozložit nelze. (náboj...spin... anebo jo ???)

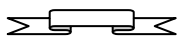
Výklad vize 57

problém temné hmoty

temná hmota

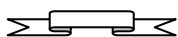
Četl jsem nyní několik článků (i od Klimánka) o záhadě „chybějící temná hmota“. Moje poznámka : Řekl P.Kulhánek : “ *Asi nejpádnějším argumentem pro existenci temné hmoty jsou rotační charakteristiky spirálních galaxií.* “ Pokud tomu tak je, tak si toto sdělení vysvětluji následovně : navrhoval jsem to už L.Motlovi jako úvahu-návrh, když jsme si před třemi roky psali, že spirální galaxie rotuje jako tuhé těleso, tedy podobně jako gramofonová deska.... že, četl jsem to, **rychlost** (vypočítaná) pohybu hvězd v ramenech (anebo hvězdných útvarů ; hvězdokup v ramenech) není relativistická natolik, aby nešlo při výpočtu (dosazování do pozemských rovnic) jejich „vypočítaného chování“ počítat s použitím obyčejného Newtona čili

$m \cdot a = F(a) = F(g) = G \cdot \sum (M \cdot m_i) / r_i^2 \dots$, neznám přesné vyjádření toho vzorce pro *n-těles gravitačně vázaných*...., ale...domnívám se, že pokud Kulhánek řekl, že **nejpádnějšími argumenty jsou observační poznatky o pohybu ramen galaxií**, které se chovají podle Newtona, pak se mohou domnívat, že fyzikové dosadili „poznatky vypořádané“ do špatných rovnic, respektive s vadnou interpretací ... čímž zjistili na periferiích galaxií anomálie gravitačního chování nasvědčující tomu, „že chybí v nich hmota“, že se chovají jako by v koncích ramen bylo, by mělo být o 90% hmoty víc, tedy, že tam v „haló“ je „skrytá temná hmota“ a že proto rotují periferie galaxie jako gramofonová deska. Já se domnívám, že fyzici možná dosadili špatně do fyzikální rovnice, tedy, že dosazovali za „r“ vzdálenosti mezi objekty-hvězdami v galaxii jakože vzdálenosti jsou **úsečka „r“ přímá**. Domnívám se ale, že v důsledku relativity tj. zakřivení samotného časoprostoru „uvnitř“ galaxie z důvodu už dost hmotných útvarů-galaxie pro pozorovatele z vnějšku by se měli dosazovat hodnoty „r“ mezi tělesy **nikoliv jako úsečka – nejkratší spojnice, ale jako křivá oblouková úsečka** v křivosti ramen galaxie dle trajektorie křivosti samotného časoprostoru a tedy křivosti „toku gravitonů“ mezi těmi tělesy galaxie. Pokud dosadíte tím pádem do vzorce delší „r“ (nikoliv jako nejkratší spojnice), vyjde, možná to „r“ i o 15-20% delší a je-li použit kvadrát toho „r“, tak Vám vyjde o dva řády vyšší hmotnost centrálního tělesa (centrálního shluku těles) anebo o dva řády méně potřebné hmoty pro periferii ramen galaxie pro chování ramen. To ovšem zásadně změní pohled na černou hmotu v celém vesmíru, tedy že : **žádná nechybí !**

Výklad vize 58

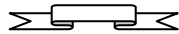
Už 40 let běží ve fyzikální vědě např. teorie strun, která říká názor, že hmotné elementy jsou „stavy vibrací“ struny a která „ pro svou potřebu“ mění počet dimenzí. Cítíte toho Peška co chodí okolo ? Fyzikové jsou už 60 let pozorováním i teoretickými výzkumy (podanými v řeči matematiky) tlačeni nuceni uznávat – a sami udiveni –, že hmota se jaksi chová na kvantové úrovni i jako vlnění....(a dokonce nezáleží na tom „co“ se vlní). Jsou tlačeni, ač to neradi připouštějí, že „děj – změna v čase – při použití něčeho“ je zárodkem hmoty samé. Opakuji : „děj“ !!! je zárodkem artefaktu hmotového – struna se chvěje a tím vytváří mody a ty mody jsou hmota. A opět se tu neříká „z čeho ta struna je“ ? Proč tu ve vědě je-panuje to těžkopádné „nedobrovolné“ přiznávání, že příroda nás tlačí vysvětlovat hmotu jako „stav“, nikoliv jako „jev“ artefaktu-věci = veličin jiných ?... a podruhé zase naopak ? Zřejmě proto, že hmota na své fundamentální úrovni poznatelnosti bude „něčím jiným“ než chceme připustit. Věda zkoumá strukturu hmoty. Struktura je vždy závislá na geometrii provedení a geometrie to je realizace matematických předpisů, pokud vůbec máme „co do té matematiky dosazovat“, tedy pokud nám vůbec Vesmír dá k dispozici pro matematiku ony dimenze veličin. Moje hypotéza se chce domnívat, že hmota je „vyráběna z časoprostoru“ proměnami jeho vzájemných stavů a poměrů dimenzí veličin základních tj. délky a času.

Výklad vize 59

Pane Louba : Už jste mohl číst o tom co já si myslím a jak to popisuji co bylo před Třeskem. Nyní bych to doplnil tímto zjednodušeným povídáním : Budete-li „na fotonu“, tak tam čas „neběží“ ...že,... respektive na fotonu je časový tik coby etalonový interval dlouhý 14,24 miliard let, tedy je to interval jako celé stáří vesmíru. No a jak si myslíte, že sám foton vnímá rozpínání vesmíru ? My Zem pozorujeme, že každý objekt co je od nás dál, že se větší rychlostí vzdaluje od nás až dorazíte ne Periferii pozorovatelnosti vesmíru, a tam vidíme, že ona se pohybuje od nás céééčkem, ...ale foton ? , foton se pohybuje céééčkem i od předmětů blízkých i těch kousek vzdálenějších i od kvasaru i od Periferie vesmíru. Takže pozoruje vůbec foton „rozpínání prostoru“ ?... čas mu „stojí“ a délka (rozpínání) mu také „stojí“, nenatahuje se. Pro foton je vesmír „stacionární“ ...a přesto to úplně není pravda...ani hlediska nás- pozorovatele (protože i my i foton jsme zde v tomto už zakřiveném stavu

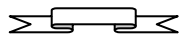
časoprostoru i s hmotou a s gravitací). Zjednodušeně říkejme, že pro foton jakoby byl vesmír „stále jednotkově veliký“ a „jednotkově stále stejně starý“ pokud... já se domnívám, že právě takový, skoro takový vesmír je před třeskem. Tedy tam je „jednotkový časoprostor“, bez hmoty, bez sebemenšího zakřivení, tím pádem bez gravitace a ostatních polí, je to stav časoprostoru – nazvěme ho „inertní“ a ...a jak že je velká ta „jednička“? jednička pro interval délkový i pro interval časový? Je velká $0 = 1 =$ nekonečno (!!! a nyní už vidím jak se hyeny sbíhají, aby mě za tuto rovnici ukamenovali ...; to není rovnice v matematickém smyslu, to je porovnání znaků...to pouze jen já nevím jak bych to zapsal nějak i nematematicky ... a protože tam před Třeskem už jsou dvě veličiny a ony mají své dimenze, tak tam „mají“ i ty veličiny jednotkové poměry intervalů na dimenzích. Pak už lépe lze napsat tyto poměry vzájemně jako $0/0 = 1/1 =$ nekonečno / nekonečno = cééééé .
Před Třeskem byl vesmír jen pouze v jiném stavu než je tento stav poTřeskový, ve kterém „se spustilo“ odvíjení času z důvodu „křivení“ časoprostoru a z téhož důvodu vznikly i první elementy hmotové.

Výklad vize 60

NOFACE napsal [27.2.06 - 17:52] : “ *mna by zaujimalo, na co je dobre zrazat castice a pozorovat, co z tej zrazky vznikne, ked je to aj tak nestabilne a neplati tam ziadna "rovnovaha."*“

Navrátil [27.2.06 - 19:38] (reakce) : Pane, je dost možné, že příroda-vesmír sama některé elementární částice, co my lidé už známe, ani nevyrobila za celých z 14,24 miliard let co existuje, a vyrobil je člověk a to poprvé v celé vesmírné historii ...uměle v „umělých postupech“ (CERNeCh) a přesto sedí do interakčních rovnic a přesto jsou to částice -,klony“, stále opakovatelné a stále o naprosto stejné „struktúře toho vlnobalíku“, což je přesné konstrukční řešení částice pomocí vlnové funkce – zmuchláním–zakroucením–kompaktifikováním mnoha dimenzí i s koeficienty a parametry toho vlnobalíčku (a nemusí to být zrovna jen celočíselné parametry, tedy „celočíselná“ vlna-vlnobalíček.) Může to být vlnobalíček s řešením u některé dimenze fraktálním ... čili tento umělý vlnobalíček, (např. Higgsův boson, aj. který vesmír neumí a umí tokamaky vyrobit , už je to na spadnutí) nakonec člověk uměle vyrobí, bude stále opakovatelný do stejné struktury fyzikální i struktury matematické podoby. Proč se tak domnívám ? Protože člověk vyrobil léky a to už cca milion chemických sloučenin, které vesmír také dodnes nevyrobil za celých 14,24 miliardy let. Přeměna elementární částice srážkou s jinou na jiné částice si lze převést do jiné představivosti, do logické vize, ...je logickým projevem „zaplévání a rozbalování“ vlnobalíčků složitých na několik kusů méně složitých atd. ovšem tak, aby se vlny rozbalily a jinak složily a „nic nezbylo“... zbude-li „kus vlny“ je ten fraktální zbytek další jinou částicí, jiným vlnobalíčkem a tak interakční vstup dvou vlnobalíčků a výstup vlnobalíčku musí být v rovnováze, pokud ne, nezachovává se „zachování“, nezachovává se symetrie, což ve vesmíru možné je.

Výklad vize 61

Autor: [Navrátil Josef](#)
Datum: 15-12-05 21:50

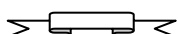
Nevím kdo to tu začal s tím cestováním v čase, ale je to téma které koluje na všech diskusních fórech co se fyzikou zajímají. Konečně pochopíte, že tempo plynutí /odvíjení času je v soustavě pozorovatele (my-Země) nejrychlejší možné a všude ve vesmíru (pro mě pozorovatele v mé soustavě) bude tempo odvíjení času pomalejší až nekonečně pomalé, bude-li se ten předmět pohybovat ode mě rychlostí skoro cééé. Takže ani čas-tempo jeho „ve své soustavě“ nelze měnit, lze „jen pozorovat“ že se to tempo mění na raketě...ale ona raketa má své -na sobě pozorované- tempo odvíjení času opět stejné jako je tam odkud vyletěla. Takže pozorovatel nikdy „své“ osobní tempo nezpomalí ... on jen vidí-pozoruje-snímá

u cizích těles hodnoty, že se „tam čas dilatuje“, ne „tam-na raketě“ se čas nedilatuje, ale my snímáme hodnoty dilatované proto je musíme opravit „transformací“.

Co se týče otočení šipky času do minulosti, tak to opět není možné proto, že na této šipce času je založena stavba hmoty (i antihmoty). Po big-bangu se jednotkový vesmír céééčkový mění na véééčkový a tím se nastoluje možnost stavby hmotových struktur. Prostě hmota (i antihmota) jako vlnobalíčky veličin by se „nevyráběla, kdyby nenastal tok času jedním směrem a ... a tok-odvíjení je vlastně nastolení nejednotkových poměrů mezi dimenzí délkovou a dimenzí časovou. V čase $t = 0$ nastane-li změna

$c = c$ na $v < c$, tak toto je podmínka pro tok-odvíjení času, které hmota pak cítí-vnímá. Tok-odvíjení času v jednom směru je totálně závislé na vzniku hmoty a naopak. Hmota by nikdy nevznikla, kdyby nenastal tok-odvíjení času jiné než je jednotkové tj. $v < c$. Pokud obrátíte tok času v celém vesmíru, pak zmizí veškerá hmota, ale ... ale ono to ani nejde...i zastavení času znamená vrácení ho na jednotkový stav $c = c$ a tento stav je pak "časoprostorem bez hmoty". Toto zmizení by bylo jiné než je pojem anihilace.

Zde na delší debaty není místo.

Výklad vize 62

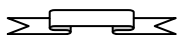
Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 24-02-06 15:20

Pane Rambo (moje reakce na Vaše slova z 8.2.2006) :

cestovat v čase "dozadu" do minulosti nelze, ;naprosto vyloučené. Tok času jedním směrem je nejzákladnějším zákonem tohoto vesmíru ... a já Vám ve Vašem přání v tom cestování dozadu prostě pomoci nemohu. Lze "zastavit čas", to ano, a to když se cokoliv změní na foton, tedy ztratí hmotnost. ... - a navíc ještě "to zastavení" odvíjení času pozoruje základní hmotový pozorovatel nikoliv na sobě, na své soustavě, ale na tom fotonu-testovacím tělese nacházejícím se v soustavě pozorovatele i když daleko.

Existenční podmínkou veškeré hmoty ve vesmíru je tok času jedním směrem ... proto Vám nemohu pomoci s obrácením toku času do minulosti. I paměť v mozku je pouze celuloidový film-pásek a Vy si ho jen přehráváte (přehráváte při plynutí přehrávacího toku času stále dopředu, do budoucnosti). Kdyby se teoreticky čas začal odvíjet dozadu, okamžitě by zmizela z celého vesmíru veškerá hmota.... a vesmír by se změnil na jiný vesmír. Zda lze otočit šipku času "lokálně" (a přitom v celém vesmíru si ona šipka běží stále do budoucnosti) to nevím a takovou "lokalitu" neznám jak určit, jak realizovat a co by se v ní samé stalo a zda na to má vesmír nějaký zákon a jaký by v takové "lokalitě" nastal časoprostor a na co by se "tam" změnila hmoty???

Výklad vize 63

dilatace na raketě

Proč je Země ve vesmíru na vrcholu pyramidy vývoje složitých hmotových struktur, tedy "středem světa" nikoliv geometricky, ale co do "intelligence hmoty".

******Dilatace času.* Časový interval $\tau_0 \equiv t_c$ mezi dvěma událostmi je nejkratší ve vlastní soustavě. Všude jinde se zdá, že doba uběhlá mezi počátkem a koncem $\tau \equiv t_w$ tohoto děje je delší. *Kontrakce délek.* Délka tyče (prostorový interval) $L_0 \equiv x_c$ je ve vlastní soustavě nejdelší možná. V každé jiné soustavě se tyče jeví kratší ve směru pohybu $L \equiv x_v$ ***** => To říká fyzika.

Dilatace času : Časový interval $t(1)$ mezi dvěma událostmi je nejkratší ve vlastní soustavě. Všude jinde se zdá, že doba uběhla mezi počátkem a koncem $t(2) > t(1)$ tohoto děje je delší. Kontrakce délek : Délka tyče- prostorový interval- $x(1)$ je ve vlastní soustavě nejdelší možný. V každé jiné soustavě se tyče jeví kratší ve směru pohybu $x(2) < x(1) \Rightarrow$ To říká soudobá fyzika.

Znova a znova je nutné logicky rozebírat relativitu a hledat „logický smysl relativity“ a tím důsledky. Vyjdu z výroku vědců zde kousek výš. Nejdříve stanovím „záchytné body“. Já budu-jsem pozorovatel s označením $P(1)$ v základní soustavě $S(1)$, o které prohlásím, že je v klidu vůči všem ostatním tělesům ve vesmíru $P(n)$, které se ovšem nachází také v mé soustavě $S(1)$. Raketa je předmět- pozorovatel $P(2)$ v soustavě $S(1)$, ale má svou vlastní soustavu $S(2)$ a vykazuje pohyb, tedy pohybuje se $P(2)$ spolu se soustavou $S(2)$ vůči $S(1)$ toho $P(1)$. Padla zde slova „klid“ a „pohyb“ (prozatím nepadla slova „stárnutí“ a „nestárnutí“). Víme, že žádné těleso „univerzálně“ v klidu není a že mu tomu $P(1)$ klid pouze uměle přiřadíme. Podobně se budeme později bavit o čase. My cítíme, vnímáme tok-plynutí-odvíjení času, ale ... ale neprohlašujeme volbu „klidového toku času“, volbu „nulového odvíjení času“ abychom z takové pozice sledovaly „přirůstky, tj. změny tempa plynutí času“. Vraťme se z pohybu.

Když stanoviště $S(1)$ pozorovatele $P(1)$ opustí raketa $P(2)$ a vzdaluje se, tak to může být dvěma způsoby a) zrychleným pohybem různě velkým ; b) rovnoměrným pohybem o různé hodnotě $v(n) < c$. Pak $P(1)$ vnímá relativitu hodnot rakety $P(2)$, jak při zrychleném pohybu a jak při rovnoměrném pohybu ? Nejprve si povídejme o situaci kdy už vzdálenost $P(1)$ a $P(2)$ velká a pohyb vzájemný je rovnoměrný, respektive není vzájemný, pokud jsme $S(1)$ přiřkli „klid“, tedy $S(1)$ v klidu a $S(2)$ v pohybu rovnoměrném od $S(1)$. Výrok fyziků říká, že je-li hodnota rychlosti (rovnoměrně) vyšší a vyšší, pak dochází na $P(2)$ ke kontrakci délek vůči domácímu metru v soustavě $S(1)$. V soustavě $S(1)$ (v klidu) je délka tyče nejdelší možná, je zvolený délkový etalon, např. metr nejdelší možný. Všude jinde je metr-etalon kratší a kratší (podle toho jakou rychlostí se $P(2)$ vzdaluje (anebo i přibližuje ! ... do atmosféry vletí z kosmu piony atd.... o tom řeč později). Je-li všude metr-etalon zvolený kratší a kratší, pak je ten etalon jednotkový, označme ho $x(1) = 1$. Ostatní etalony délkové $x(n) < 1$ v soustavách $S(n)$ jsou menší a menší čili $x(n) \rightarrow 0$. A nesmíme zapomenout podotknout, že právě řečené je-platí pouze tehdy hodnotí-li „vše“ pozorovatel $P(1)$ do své soustavy $S(1)$. !! Na raketě $P(2)$ je etalon $x(2) = x(1) = 1$, ale v pozorovatelně $P(1)$ je etalon $x(2) < x(1) \dots!$ Je vidět, že k tomuto úkazu, že $P(1)$ pozoruje do své soustavy $S(1)$ hodnoty z $P(n)$ kontrahované (prý je to relativita) může dojít tím, že se soustava $S(n)$ pootočí vůči $S(1)$ do které se hodnoty snímají. Čili bude-li se pootáčet osy $1x$ do polohy $2x$, pak jasně budeme vidět, že v „domácí“ soustavě je etalon $x(1)$ nejdelší a s mírou pootočení soustavy $S(2)$ se změnila hodnota etalonu $x(2)$.

Už cítíte, že podobně to bude i s časem ... když mu přiřadíme v soustavě $S(1)$ osu „t“ kolmou na osu $1x$, tedy označme jí $1t$ (a interval jednotkový – etalon času jako $t(1)$). Výrok vědců říká, že „časový interval- tik“ je nejkratší ve vlastní soustavě a všude jinde je delší. Čili $t(1)$ v soustavě $S(1)$ je nejkratší, ovšem ... my neumíme říci „jak“ krátký. To je zajímavé, že ? Ale označíme-li tento „jistý krátký“ interval-tik-krok na časové dimenzi-ose za etalon, za jednotku, pak prá všude jinde mimo pozorovatelnu $S(1)$ je ten etalon delší a delší. (a proto se nám- pozorovateli bude zdát, jevit, že na $P(n)$ jde čas pomaleji a pomaleji.). Tedy etalon $t(1)$ ať je jakchce krátký, musí být označen za jednotku, $t(1) = 1$, pak $t(2) > t(1)$; $t(n) \rightarrow$ nekonečně velkému intervalu. Když si nakreslíte osy $1x$ a $1t$ na sebe kolmé, pak provedete-li hodnocení soustavy $S(2)$ do soustavy $S(1)$ pro různé rychlosti $v(n)$, vidíte, že čím více se pootočí soustava $S(2)$ vůči $S(1)$, tím více se zkracuje pozorovaná hodnota $x(2)$ do $S(1)$ a tím více se prodlužuje pozorovaná hodnota $t(2)$ do $S(1)$. Nakreslíte-li si na papír osy $1x$ a $1t$ a křivku jako trajektorii pohybu $P(2)$ kde pro úvahu si budete „myslet“, že v každém postupném bodě bud jiná vyšší rychlost (tedy neřešme co se děje při pohybu nerovnoměrném), pak sama trajektorie letu $P(2)$ představuje pootáčení soustavy $S(2)$ vůči $S(1)$ a snímá-li $S(1)$ hodnoty z $S(2)$ do těch os $1x$ a $1t$, tak vidíte, že intervaly sejmuté na ix ové ose se zmenšují a na $téčkové$ ose (jenž je kolmá na délkovou osu) se prodlužují. A už rovněž vidíte, že pootočí-li se soustava $S(2)$ o 90^0 , že časový etalon $t(2)$ v soustavě $S(1)$ má velikost blížící se nekonečnu a délkový interval $x(2)$ v soustavě $S(1)$ se blíží k nule. Tím jsem dokázal a prokázal, že relativita jak je presentována v STR není „transformací“ současně jedné soustavy do jiných souřadnic jiné soustavy, ale naopak relativita je jev vzájemného pootáčení soustav pozorovatele a pozorovaného předmětu, kde hodnoty $P(2)$ „sejmuté“ v $S(1)$ je nutno poopravit- vynásobit relativistickým členem „gama“, který vzešel z Thaletovy věty. (viz výklad jinde).

Zopakují jinými slovy : Relativita jako jev zkracování etalonu délkového na letícím předmětu a prodlužování etalonu časového na letícím předmětu není v důsledku toho, že se „transformovala“ soustava pozorovatele nečárkovaná do soustavy jiné čárkované, také pak ztotožněné se soustavou „domácího pozorovatele“, ale relativita je jev zapříčiněný pootáčením soustav pozorovatele S(1) a soustavy předmětu S(2) a následným snímáním hodnot letícího předmětu P(2) do soustavy pozorovatele S(1). Pochopitelně tu platí invariance úhlu pohledu na situaci, tedy totéž se jeví když označíme-otočíme pozice, označíme letící předmět P(2) za „v klidu“ a v pohybu předmět P(1) a hodnoty toho p(1) pak bude snímat P(2) do S(2) ... čímž se projeví stejné úkazy : vzájemné pootáčení soustav a tím relativistické efekty zkracování naměřeného etalonu délkového a prodlužování naměřeného etalonu časového....ač sám pozorovatel libovolný ve své soustavě nepozoruje žádné změny etalonů.

A v tom slovíčku „libovolný“ je další háček, problém logiky. „Domácí“ pozorovatel říká, že na fotonu je

interval časový nekonečně velký a tedy než tam „odtíká“ uteče „nekonečně dlouhá doba“ (respektive 14,24 miliard let). Tak teď to musíme rozebrat. P(1) říká-snímá hodnotu do své vlastní soustavy, že na fotonu F(2) čas neběží, tedy, že tam interval tiku je nekonečně dlouhý. Je to pravda ? Jak to vidí sám foton „ve vlastní soustavě“ ?

Nyní se hodí několik otázek : zda raketa P(2) co opustí základnu S(1) s pozorovatelem P(1) se bude vzdalovat nerovnoměrným zrychleným pohybem po křivé trajektorii a její vlastní soustava S(2) se nebude pootáčet vůči S(1) anebo ano ? A zda poté co raketa P(2) zaujme určitou větší vzdálenost o d S(1) a změni pohyb zrychlený na rovnoměrný a to blížký cééé, zda od nyní bude její trajektorie křivá a nebude tím pádem docházet k pootáčení soustav S(1) a S(2) ,... anebo zda trajektorie při rovnoměrném nezrychleném pohybu bude přímá ale budou se pootáčet vzájemně soustavy S(1) a S(2) ? anebo třetí případ, že i při pohybu křivočarém zrychleném se budou vzájemně pootáčet soustavy...? Chtělo by to otázky zpřehlednit :

- a) soustavy se pootáčí + trajektorie je křivá + zrychlený pohyb
 - b) soustavy se pootáčí + trajektorie je křivá + rovnoměrný pohyb
 - c) soustavy se pootáčí + trajektorie je přímá + zrychlený pohyb
 - d) soustavy se pootáčí + trajektorie je přímá + rovnoměrný pohyb
- = > zde pokračovat v úvaze

pozn.

((((Vážení, nechci zde dlouhým rozborem znova a znova popisovat soudobou fyziku, která tvrdí, že na raketě ve směru pohybu od soustavy pozorovatele čas dilatuje. Opakuji : dilatuje !ve směru trajektorie! Země-Raketa a ptám se zda v bodě rakety také dilatuje čas (pro pozorovatele co vše snímá) ve směru kolmém na ten jeho pohyb rakety ? Teče na raketě čas opravdu ve všech směrech od rakety stejně „dilataně“ ?, anebo dilatuje t(1), ale nedilatuje mu t(2) a t(3). ? Má tedy čas více dimenzí anebo nemá ? Čím dokáže Zephir, že čas je skalár ?

Myslíte si, že když na raketě dilatuje čas Velitelovi Rakety tak že při rychlosti té rakety skoro cééé čas na raketě stojí a totéž ovšem je „na bodě Periferie vesmíru“ ten také se vzdaluje od nás céééčkem a tak tam na Periferii také stojí čas jako na raketě ? Anebo to je jinak ?)))

.....
Pokud na Periferii, všude na Periferii čas stojí (neb bod periferie se pohybuje céééčkem), pak kde se bere

„jakési určité konkrétní tempo odvíjení“ času na Zemi o němž pak my lidi prohlašujeme, že je to „stárnutí“ vesmíru v tomto tempu a že je toto !!tempo!! všude ve vesmíru stejné...nemyslíte, že je to stejně nakonec jinak ? Z pozice pozorovatele „bodu Periferie“ co sám sobě nestárne jaktože pak by měl On pozorovat, že nějaká Země stárne „jejím tempem“ co si ho tamní lidi „vymysleli“ ? Nemyslíte, že to s tím t e m p e m pro stárnutí ve vesmíru je jinak a že záleží na pozorovateli ? a na tom do jaké míry se ten pozorovatel „kompaktifikoval“ vůči vesmíru ? atd. ...dlouhá debata... o kterou nestojíte, neb když jsem jí vedl, tak jste se nejen smáli ale ani jí nečetli.

.....

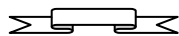
Nevím kdo to tu začal s tím cestováním v čase, ale je to téma které koluje na všech diskusních fórech co se fyzikou zajímají. Konečně pochopte, že tempo plynutí /odvíjení času je v soustavě pozorovatele (my-Země) nejrychlejší možné a všude ve vesmíru (pro mě pozorovatele v mé soustavě) bude tempo odvíjení času pomalejší až nekonečně pomalé, bude-li se ten předmět pohybovat ode mě rychlostí skoro c . Takže ani čas-tempo jeho „ve své soustavě“ nelze měnit, lze „jen pozorovat“ že se to tempo mění na raketě...ale ona raketa má své -na sobě pozorované- tempo odvíjení času opět stejné jako je tam odkud vyletěla. Takže pozorovatel nikdy „své“ osobní tempo nezpomalí ... on jen vidí-pozoruje-snímá u cizích těles hodnoty, že se „tam čas dilatuje“, ne „tam-na raketě“ se čas nedilatuje, ale my snímáme hodnoty dilatované proto je musíme opravit „transformací“.

Co se týče otočení šipky času do minulosti, tak to opět není možné proto, že na této šipce času je založena stavba hmoty (i antihmoty). Po big-bangu se jednotkový vesmír c mění na $v < c$ a tím se nastoluje možnost stavby hmotových struktur. Prostě hmota (i antihmota) jako vlnobalíčky veličin by se „nevyráběla, kdyby nenastal tok času jedním směrem a ... a tok-odvíjení je vlastně nastolení nejednotkových poměrů mezi dimenzí délkovou a dimenzí časovou. V $t = 0$ nastane-li změna $c = c$ na $v < c$, tak to je podmínka pro tok-odvíjení času které hmota pak cítí-vníhá. Tok-odvíjení času v jednom směru je totálně závislé na vzniku hmoty a naopak. Pokud obrátíte tok času v celém vesmíru, pak zmizí veškerá hmota, ale ... ale ono to ani nejde. Toto zmizení by bylo jiné než je pojem anihilace.

Zde na delší debaty není místo.

18.01.2006

...jednou to musím konečně už ucelit a dořít na 100%

.....

Výklad vize 64

jsme na vrcholu pyramidy

Název vlnobalíček, který označujete jako grafomanství (hmotový útvar jako složitá vlnová funkce z dimenzí veličin délka a čas) se jednou ujme naprosto přirozeně (jako elegantnější výraz než ten váš „solition“) jako se ujalo slovo „robot“ od Čapka a jak se ujalo slovo „černá díra“ a slovo „neutralino“ a kvark a ... a další desítky podobných. (máte pane Radiměřský ve své fyzice také nějaký návrh slova na pojmenování nové objevené věci ??)

.....

Pane Loula I já se velmi přikláním k tomu, že si lidé Zemi zlikvidují sami. To pak ale znamená, že ?...že bychom měli uvažovat nad vesmírem opět mírně jinak pod jiným úhlem „filozofie vesmíru“ : Pokud vesmír má tok-odvíjení času všude stejné (já osobně si myslím opak), pak my jsme na posloupnosti vývoje složitostních struktur na jakémsi stupni a ... a pozorujeme, že všude (!) ve vesmíru hmota není na takovém složitostním stupni. Na každé hvězdě či planetě ve vesmíru je vývoj složitosti hmotových struktur jiný (při stejném toku času). Pak ovšem nutně plyne (při stejném stáří vesmíru v každém koutku vesmíru), že jsme – my lidé – na vrcholu pyramidy složitosti v dané vesmírné stáří od Třesku. Pak můžeme uvažovat, že je-li vývoj ve vesmíru takový, že někde se vyvine složitostní struktura do jisté úrovně a pak se zastaví, že tím pádem se na každé vesmírné struktuře vyvine jiná složitostní struktura a tím pádem jich „v čase“ ubývá a ubývá a ubývá, těch struktur co jsou stále složitější. Musí tedy být ve vesmíru buď málo stejných „lidských“ bytostí jako jsme my, anebo jsme my ve vývoji složitosti k datu 14,24 miliard let po Třesku sami. Ti podobní ve vesmíru nám-lidem nemohou být o moc složitější a vyspělejší než my (čas všude – prý – běží stejně rychle) a pokud jsou složitější, pak my už jsme pozadu a tím pádem jsme vesmírem předurčení k zániku-stagnaci, k ukončení své větve zesložitovávání hmotových struktur (jako na každé hvězdě a každé planetě byl ukončen vývoj zesložitovávání hmotových struktur). Pokud jsme na vrcholu pyramidy vývoje zesložitovávání struktur, pak ostatní civilizace skončí, ustnou, zamrznou, stanou se klonem a ... a dost. Pak my budeme žít jako lidská populace jak dlouho ? Miliardy let ? To budeme pouze po vesmíru cestovat bez dalšího

svého zdokonalování hmotových struktur ? Postavíme-li už dnes křivku vývoje např. od kyselin po bílkoviny a od prvních bílkovin k DNA, pak extrapolací do budoucna vidíme, že se my lidé nutně budeme muset dále zesložitovat. (pokud nevymřeme vlastní sebevraždou). Jak budeme vypadat za několik miliard let, když křivka zesložitování hmotových struktur je exponenciální ? Myslím, že báchorky o cestování po vesmíru a v čase jsou bleděmodrým odvarem toho co se bude dít s námi samotnými a ... a o tom se už fantastické zkazky nevymýšlí... ač to může být 100x dramatičtější než to cestování po vesmíru.

Ale zpět k tomu zda jsme ve vesmíru sami či ne. Pokud vesmír dodnes vykazuje křivku nárůstu složitosti hmotových struktur od prvních fotonů, gluonů až po DNA, pak se ptáme futuristicky co bude za pár milionů let s vlastním zesložitováním DNA ...vzniknou „nadDNA“ a to nepředstavitelné. Co z nás vesmír udělá dál ? Anebo si vesmír naplánoval výrobu hmotových struktur do 14 miliard let svého stáří a pak to ukončí ? (ikdyby sám měl dál existovat bez pokračování zesložitování ?). Čili : ať už jsme ve vesmíru jako civilizace sami či nikoliv, někdo být na vrcholu musí a někdo musí ukončit vývoj. Kdo to je ? Myslím, že podmínky na této planetě nemohou být „univerzální“ pro další vývoj na miliardu let a nepomůže nám ani cestování po vesmíru. Především i kdyby to cestování (a odstěhování se někam) šlo, bylo uskutečnitelné, tak vesmír ukončí nás, ukončí lidi, ukončí vývoj člověka...anebo neéé ? Co se tedy z něj vyvine ... jaká „nadDNA“ nestvůra ?

Re: Konec světa?

Autor: bambino
Datum: 11-01-06 11:33

Navrátilé,
nechápu proč podle vás méně vyspělá rasa je odsouzena k zániku a nemůže se dále vyvíjet. Vrchol pyramidy nemusí být absolutní a nejvyspělejší civilizaci může předběhnout jiná dosud méně vyspělá.

Proč by měla existovat absolutně vyspělá civ. neschopná další evoluce.

-

Odkud sakra berete pořád těch 14,24mld. Pokud vim, oficiální stáří vesmíru je 13,7mld, nebo moment, že by ste měl přesnější měřící přístroje? To se ale, holt, musíte podělit s ostatními.

-

mimochodem, včera se mi fakt chtělo spát - byl sem unavenej z učení na skoušku a z čtení vašeho příspěvku.

Jo a abych nezapoměl: nechrápu, nejsem ženatý a s mou smůlou je pravděpodobnější, že by sportku vyhrál sousedovic pes.

Pane bambino, ač Vás v lásce nemám (kvůli ponižování), odpovím, neb je to dost závažná otázka . Minule jsem řekl, že za předpokladu, že v celém vesmíru běží stejné tempo odvíjení času (což tvrdí vědci a já jsem proti) lze uvažovat o tom, že ve vývoji zesložitování hmotových struktur nemusíme být na vrcholu té pyramidy a že se může stát, že také ukončíme („vyšším zásahem“) svůj hmotový vývoj a že se k ještě složitějším stavům hmoty, než ona došla zde na zemi, dojdou jiní, jinde ve vesmíru. Vysvětloval jsem, že když se ve vesmíru zrodily fotony, tak se zrodily „všude“ ve vesmíru. Když se pak zrodil atom zlata, tak už se nezrodil všude, ale jen v jistém procentu z celkového množství hmoty. Když se zrodila kyselina sírová, tak už jen jako velmi malé procento z veškeré hmoty, a další složitější a složitější struktury se „rodily-sestavovaly-utvářely“ nikoliv rovnoměrně po celém vesmíru, ale pyramidálně jen v některých hmotných konglomeracích, říkáme pro představu : jen v některých koutech vesmíru. Čím byla hmota složitější tím jí bylo méně a méně a také se lokalizovala. (zlata bylo roztroušeno po vesmíru na 10^{50} místech, kyseliny sírové je roztroušeno už jen na 10^{10} místech ve vesmíru a DNA je roztroušeno po vesmíru už jen 10^1 místech.)...čímž popisují onu pyramidu vývoje. A řekl jsem, že pokud my nejsme na vrcholu té pyramidy a souběžně s námi se vyvíjí tatáž složitost (tatáž DNA) na více místech ve vesmíru, pak může se stát, že naše větve (civilizace) zesložitování hmotových struktur má svůj konec („předurčený“ vývojový konec), a dál se dostane jiná civilizace. |A řekl jsem, že pokud to jsme my co jsme na vrcholu, pak kam až to dojde ? s tím zesložitováním ? za další miliardy let. A řekl jsem, že záhadné-futurologické není ani to cestování po vesmíru a budování jiné planety „pro přežití“, ale zářející a záhadné je jak se samy vývojem změním ? Ptáte se mě proč je „méně vyspělá rasa odsouzena k zániku a nemůže se dále vyvíjet.“ Jednak je vadný Váš pohled na člověka-civilizaci jako na něco „málo či více“ vyspělého. Kyselina sírová je naprosto

stejně „vypělá“ jako člověk (!) (protože ona je v dané stáří vzniku 5 milionů let po Třesku nejvypělejší stavem ve vesmíru) a pak ta kyselina zůstane navěky „klonem“ hmotové struktury... a nezáleží na tom, zda je používána k jiným kombinacím s jinou hmotovou strukturou. V tom to je, že vývoj složitosti struktur je „spojování“ minulých jednodušších struktur k vytvoření složitější struktury. Proto pár sekund po třesku neexistoval ve vesmíru penicilin ani DNA (a proto ani neexistoval pár sekund po Třesku zákon o slučování vody s kyslíčkem uhličitým atd.). Špatně jste tedy pochopil vývoj neb říkáte, že „civilizace je odsouzena k zániku“. Ne, ryba, která byla před 800 miliony let na vrcholu poslopnosti zesložítování hmotových struktur, nebyla odsouzena k zániku, ale stala se klonem, vývojovým klonem... až dodnes, kyselina když se zrodila, byla v celém vesmíru nejsložitější (v dané časové stáří) a pak se stala klonem. Ryba není odsouzena k zániku, ale je odsouzena už se dál nevyvíjet ... v lese když najdete olivínovec, tak ten také je odsouzen zůstat navěky „klonem“-stavem jisté hmotové struktury (sestaven z veličin).

Takže už tu vysvětluji Vaši otázku :“ Proč by měla existovat absolutně vypělá civ. neschopná další evoluce.“ Mangan je opravdu „neschopen“ další evoluce, je to výrobek ze starších hmotových struktur (kvarky, leptony aj.) a zůstane navěky klonem, pouze s ním jde manipulovat : mechanicky ho rozbít, chemicky ho slučovat, radioaktivně ho měnit atd.

Pak se ptáte „Odkud sakra berete pořád těch 14,24 mld.“ jako stáří vesmíru. Je vidět, že jste nikdy nečetl mé www-stránky. stáří vesmíru $t_w = 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 14,24 \text{ miliard let}$ vzešlo z geniální rovnice :

$t_w = c / (G \cdot t_v) = 2,9979246 \cdot 10^8 / (6,6712 \cdot 10^{-11} \cdot 10^{+1}) = 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec} = 14,24 \text{ mil. let}$, kde jak vidíte je c-rychlost světla a G-gravitační konstanta a t(v) je řádový opravný činitel a jeho vysvětlení je na mých www-stránkách.

Říkáte, že : „Pokud vim, oficiální stáří vesmíru je 13,7mld,“ ... ano, když já jsem před 25 lety vypočítal stáří vesmíru na 14,24 miliard let, tak tenkrát bylo oficiálním číslem stáří 10-20 miliard let a ... a pořád se to jejich číslo k mému číslu blížilo a blížít nepřestane, uvidíte. Takže jak vidíte, nemám lepší měřicí přístroje, ale mám lepší hypotézu (než oni).

Poznámka : s tou smůlou jsme na tom možná stejně, ale vsadil bych se o co chcete, že já víc.

Autor: bambíno
Datum: 11-01-06 11:53

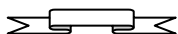
Navrátil, je logické, že před vznikem prvních hvězd nebyl prach (ani pach :-)) existoval H, trochu He a možná i Li. ostatní prvky vznikli v prvních hvězdách a protože plynu bylo požehnaně, byli to obří hvězdy, které umřely jako supernovy. Že DNA nebyla, to je jasné :-))

Bambíno řekl : to, že po Velkém Třesku nebyla DNA, to je jasné :-)). Já pochybuji, že to Bambínovi je jasné, protože kdyby bylo, už by dávno také hloubal o důsledcích-příčinách tohoto „podivného“ výroku. Už by dávno z toho vydedukoval, že když po Třesku byly jen fotony, že nemohl už tehdy existovat „vesmírem nachystaný“ zákon o slučování kyselin se zásadami a zákon reakce penicilínu na angínu atd ... už dávno by bambíno bušil do vědců otázkami proč bylo na začátku po Třesku zákonů málo a nyní jich je stovky a tisíce (v chemii a biologii), proč se nevyvíjela složitá hmota „souřadně nepyramidálně tedy že se mohla vyvíjet VŠUDE jednotně a stoprocentně tj. že se veškeré fotony přeměnily na elektrony a veškeré elektrony na protony a veškeré protony na vodík a veškerý vodík na dusík a veškerý dusík všude ve vesmíru v tentýž čas-stáří na bílkoviny a ... a že se ve vesmíru proměny nedělaly všude stejně ve stejném čase ? a ... a určitě by bambíno dumal a přišel by na to, že nám páni vědci něco tají anebo tu je něco na co se vyprdli a co nezkoumali. A už dávno by řval bambíno do éteru, že Navrátil má pravdu, když říká, že té složitě hmoty je stále méně a méně a méně a že ona nejprve je po celém vesmíru a pak další postupné kroky zesložítování se už nedějí všude, ale jen někde a že těch míst kde se děje zesložítování je stále méně a méně a tak prostě někde musí být ten vrcholek pyramidy složitosti ..

Dawe 12-01-06 14:59 řekl : *Bylo dřív kuře, nebo slepice? Bo kohout?*

Odpověď : ač je to stará „hloupá“ hříčka slov, má kupodivu zašifrován velmi hluboký smysl ; tento : princip střídání symetrií s asymetriemi (a naopak), což je podle mě jeden z pilířů podstaty vesmíru.

Ve vesmíru (globálním) neexistuje absolutní rovnováha čehokoliv. Musíme ve vesmíru „vyčlenit“ takovou jeho část aby v ní rovnováha platila, platil stav zachování. To místo, díl vesmíru je vždy různě velký-malý, různě lokální. Ve vesmíru vždy bude platit $1 = 1$ stejně jako $10^{550} = 1 + 10^{550}$...ta jednička bude jako „horký brambor“, který si přehazujete z dlaně do dlaně a ... a zvyšujete stále frekvenci přehazování toho bramboru až ...až je frekvence přehazování velká ad absurdum ... pak si položte otázku : kde ten brambor je ? je v levé ruce, anebo je v pravé ruce ? anebo je uprostřed ? (je-li uprostřed, pak rovnice je absolutně rovnici ... rovnováha je lokální a globálně stále platí nerovnováha ... vesmír je současně rovnovážný a současně nerovnovážný ... platí zákon o střídání symetrií s asymetriemi. Kdyby neplatil, vůbec by se ve vesmíru nic nedělo, vůbec by neběžel čas a tím pádem by nevznikla ani hmota a tak by se ani časoprostor nezakřivil a byl by to vesmír inertní absolutně tedy by byl jen $1 = 1$ a hotovo...byl by to Velvesmír co panoval před Velkým Třeskem, byl by to stav absolutní inertní rovnováhy – stav : existence = existence, stav $A = A$... a tato rovnice by přešla do podoby pouze : $A \dots$ a dost, pokud nenapíšete $A = k.B$ nemůže nastat ve vesmíru posloupnost libovolných změn, posloupnost střídání symetrií a tím pádem vůbec po Třeskový stav vývoje nebude nikdy. Takže muselo do toho předTřeskového Velvesmíru vstoupit pravidlo-zákon o střídání symetrií aby se vesmír „rozjel“. To pravidlo zní $A \cdot A = B + B \dots$ je to pravidlo paraboly (po upravení je to $1 = (2/A) \cdot (A/B)^n$ a už to běží : první člen pravé strany je gravitace a současně gravitační konstanta a potažmo i graviton a druhý člen je ona infinitezimální linearita lokality, tj. mikrosvěta.). Tečka.

Výklad vize 65

Rostla :

(**citace**) Jinak jak Navrátil říká, že třeba ryba je odsouzena k "nevyvíjení se"...jak to ví? Nejsem si jistý, ale myslím že je dokázané, že evoluce všech živočichů může pokračovat a pokračuje.

(reakce) Tam na tom slíbeném obsahově náročném pojednání pracuji, pomalu po kouskách, vyčkejte ještě.

Navrátil

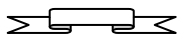
(**reakce**) Ale nyní bych řekl jen dílčí názor k této Vaší větě výše.

Na stromu života když některý vývojový organismus „prvek na posloupnosti života“ dojde vrcholu v dané příslušné době, tak je na vrcholku pyramidy zesložitování hmotvých struktur a je nejsložitějším „živočichem“ v danou chvíli, např. ryba. Ta pak opravdu bude mít vývojového následníka (já nevím který to přesně byl, ale pro názornost si ho stanovme : žába) žábu. A žába je nyní na vrcholu pyramidy, je nejsložitější ve vesmíru a brzo přijde její vývojová mutace a žába se změní na (vymyslím si ten „prvek na posloupnosti stavů změn“ : klokan) klokana. Atd. Ale ve chvíli kdy byla ryba na vrcholu, ano, měla zakódováno vesmírem, že se bude měnit vývojově do jiného druhu, ale „ostatní“ ryby už zůstaly klonem. Ryba sice v historickém čase $t = xy$ let po Velkém Třesku se mění na žábu, ale sama dál zůstává rybou až do dnešních dnů nezměněná 545 milionů let ! Rodí se klony už 545 milionů let. I dnes se z člověka jednou vyvine „mutační prvek“ v posloupnosti vývoje vesmírných zesložitování hmotových struktur, přijde jiný tvor „nadčlověk“ ale ostatní lidé zůstanou, budou se rodit dál jako klony už bez možnosti aby se z nich vyvinul vývojově nový tvor. Také opise dnešní je už jen klonem a už se z ní náš člověk nevyvine. Tak i kyselina sírová co se zrodila 214 let po Třesku už od té doby je klonem, ikdyž se tenkrát 214let + x-let z ní vyvinul další prvek na posloupnosti stavů vývojových struktur hmoty ve vesmíru.

.....

Kdo ví, pokud má prostor skutečně až těch 11 rozměrů (10+čas...teorie superstrun a teorie membrán), tak kdo ví...možná i čas je rozměr s možností pohybu oběma směry...ale jsou to jen teorie. Zatím...? Kdo ví, prý i princip cestování vesmírem pomocí warppohonu byl teoreticky potvrzen, ale technicky...

Pane, říkáte, že možná existuje také na časové dimenzi „pohyb“ tam i zpět ... a vůbec nepochybujete o pohybu po dimenzi délkové tam i zpět, že ?? Myslíte, že máte pravdu ? s tím pohybem „zpět“ po délkové dimenzi ? Naprosto každé hmotné těleso je pod vlivem gravitace, což znamená, že jeho pohyb (globální, celovesmírný) je realizován po křivých trajektoriích. Ukažte mi těleso ve vesmíru, raketu, ktrá by dokázala se pohybovat po stejné trase „zpět“ ! Pane, neexistuje tato možnost se po délkové dimenzi pohybovat kdekoliv ve vesmíru „zpět“ ...cesta je vždy „tam“ a stále „tam“ nikdy nééé zět. Dokonce raketa, která vyletí z bodu A a proletí 5 let (ze Země k Jupiteru a zpět na Zemi a zpět) po jisté trajektorii a vrátí se zpět do bodu A, tak se sice vrátila „ z p ě t “ , ale bod A(1) není totožný s bodem A(2) ... nikdy. Takže to nejde se vrátit zpět do stejného bodu.Nikdy. Už i proto, že ten bod A(1) i kdyby ve vesmíru „stál“ nehybně, se jeho pozice mění z vlivu celovesmírných pozic gravitace a z celovesmírného rozpínání atd. Totéž platí o tom čase : nelze nikdy se „vracet“ zpět po časové dimenzi. Lze stejným směrem časového odvíjení měnit tempo ukrajování intervalů na té časové dimenzi, tedy zrychlovat a zpomalovat (relativita) ale nikdy to nejde otočit do „mínusu“ ani na délkové kladné dimenzi nelze jí otočit do „mínusu“, vždy můžete letět jen „tam“ikdyby jste se 20x vrátil „zpět“ na stejné místo, je to vaše zdání, klam. To místo není nikdy stejné.

Výklad vize 66